

[Европска превирања](#)

ЗАХ-ТЕВ БЕ-ЧА ИЗА-ЗВАО КО-МЕ-ША-ЊЕ У ЛОН-ДО-НУ И БРИ-СЕ-ЛУ

За у ста ви ти про цес ра ти фи ка ци је

Аустриј-ски ре-цепт пре-пи-су-је оно што је са ви-ше стра-на ре-че-но од-мах по-сле збу-њу-ју-ћег кра-ха сед-ни-це Са-ве-та Евро-пе: об-у-ста-ви-ти да-ља из-ја-шња-ва-ња о Уста-ву ко-ји ни-су при-хва-ти-ли Фран-цу-зи и Хо-лан-ђа-ни. Ло-зин-ка: „па-у-за за раз-ми-шља-ње”. „Мо-ра-мо и Тур-ци-ма да ка-же-мо исти-ну”, рекао аустриј-ски кан-це-лар Вол-ганг Ши-сел. Ан-ге-ла Мер-кел, ве-ро-ват-на по-бед-ни-ца на на-ред-ним не-мач-ким пре-вре-ме-ним из-бо-ри-ма у сеп-тем-бру, на-ја-ви-ла се-ри-ју „спо-ра-зу-ма ко-ји ис-кљу-чу-ју пот-пу-ну ин-те-гра-ци-ју”

Пи-ше: Си-ро Ази-не-ли

Пр-ви хла-дан туш бри-тан-ском пред-се-да-ва-њу Европ-ском уни-јом до-ла-зи из Бе-ча. Аустриј-ски ви-це-кан-це-лар је упу-тио апел оста-лим др-жа-ва-ма чла-ни-ца-ма да се

за-у-ста-ви про-цес ра-ти-фи-ка-ци-је Уста-ва ко-ји ни-су при-хва-ти-ли Фран-цу-зи и Хо-лан-ђа-ни, а ко-ји је то-ли-ко драг „ан-гло-сак-сон-ској ли-ни-ји”.

„Дво-стру-ки не-у-спех је био на-гао и не-пред-ви-ђен, али је по-ка-зао да Евро-па мо-ра да се учи на сво-јим гре-шка-ма”, об-ја-снио је Ху-берт Гор-бах у ин-тер-вјуу *Кро-нен Цај-тун-гу*.

„Гра-ђа-ни би мо-ра-ли да бу-ду уче-сни-ци у про-це-су до-но-ше-ња од-лу-ка, а не да при-хва-та-ју од-лу-ке ко-је им се спу-сте од-о-зго.” Упр-кос то-ме што је Аустри-ја ра-ти-фи-ко-ва-ла По-ве-љу ЕУ про-шлог ма-ја ме-се-ца у сво-ме пар-ла-мен-ту, беч-ки ли-дер-шип не-ће да пре-ви-ше за-те-же уже јав-ног мне-ња. Ло-зин-ка је, пре-ма оно-ме што је већ ра-ни-је из-ја-вио кан-це-лар Вол-фганг Ши-сел, „па-у-за за раз-ми-шља-ње”, што зна-чи за-мр-за-ва-ње по-кре-ну-тих про-це-са ин-те-гра-ци-је или оних о ко-ји-ма тре-ба пре-го-ва-ра-ти.

Гор-бах је об-ја-снио да по-сле већ не-из-бе-жног ула-ска у Уни-ју Ру-му-ни-је, Бу-гар-ске и Хр-ват-ске, европ-ске ин-сти-ту-ци-је би мо-ра-ле да оп-ти-ра-ју за спо-ра-зу-ме о при-ви-ле-го-ва-ним парт-не-ри-ма уме-сто о но-вим ин-те-гра-ци-ја-ма. Осврт на мо-гу-ћи ула-зак Тур-ске је не-из-бе-жан: „Мо-ра-мо Тур-ци-ма да ка-же-мо исти-ну”, већ је на-ја-вио Ши-сел, „да је то про-цес чи-ји ис-ход ни-је га-ран-то-ван.” Ње-гов за-ме-ник је по-но-во лан-си-рао те-зу о спо-ра-зу-ми-ма ко-ји ис-кљу-чу-ју пот-пу-ну ин-те-гра-ци-ју. То је пред-лог ко-ји је про-те-клих ме-се-ци упу-ти-ла два-де-сет-пе-то-ри-ци не-мач-ки ли-дер Ан-ге-ла Мер-кел, ве-ро-ват-на по-бед-ни-ца на на-ред-ним не-мач-ким пре-вре-ме-ним из-бо-ри-ма у сеп-тем-бру.

Са-да је ви-ше но ика-да по-треб-но за-у-ста-ви-ти те-ку-ће кри-зе: јед-на је кри-за иден-ти-те-та, иза-зва-на су-прот-ста-вља-њем две раз-ли-чи-те ви-зи-је бу-ду-ће Евро-пе, од ко-јих је јед-на оп-ци-ја ли-бе-рал-ног тр-жи-шта, а дру-га је ре-ал-ност уни-тар-не по-ли-ти-ке; дру-га је кри-за по-ве-ре-ња, по-што су ре-фе-рен-ду-ми у Хо-лан-ди-ји и Фран-цу-ској раширили сум-њу у јав-ном мне-њу, да-ље под-ри-ва-ју-ћи крх-ко по-што-ва-ње евро-крат-ских ин-сти-ту-ци-ја.

Аустриј-ски ре-цепт пре-пи-су-је оно што је са ви-ше стра-на ре-че-но од-мах по-сле збу-њу-ју-ћег кра-ха сед-ни-це Са-ве-та Евро-пе. Че-ка-ње је из-гле-да при-ви-ле-го-ва-но оруж-је ли-де-ра два-де-сет-пе-то-ри-це. Па, ипак, апел из Бе-ча да се за-у-ста-ве ра-ти-фи-ка-ци-је ни-је при-ја-тан сви-ма. Ко-ми-си-ја из Бри-се-ла и Ве-ли-ка Бри-та-ни-ја, ме-ђу оста-ли-ма, же-ле да на-ста-ве. На су-прот-ном фрон-ту, на че-лу са Па-ри-зом, ле-ги-тим-но се пла-ше на-ци-о-нал-ног јав-ног мне-ња.

По-сле пре-да-је пред-сед-нич-ког ман-да-та Лон-до-ну, Лук-сем-бург бу-ди на-ду код по-др-жа-ва-ла-ца Уста-ва, јер је европ-ски Устав при-хва-ћен на ре-фе-рен-ду-му у тој ма-лој зе-мљи, ка-ко је и на-ја-вио пре-ми-јер Клод Јун-кер. На-рав-но, ни-је мно-го ве-ро-ват-но да би лук-сем-бур-шки по-зи-тив-ни ис-ход на ре-фе-рен-ду-му о при-хва-та-њу европ-ског Уста-ва мо-гао да пред-ста-вља не-ку озбиљ-ну ињек-ци-ју по-ве-ре-њу кон-ти-нен-тал-них зе-ма-ља у Устав. <

(Август 2005)